

[Karen Højte Jensen]

jeg kunne egentlig også godt tænke mig at spørge, hvad dette her koster.

Så taler man om, at det vil reducere udbuddet af arbejdskraft, og det synes at være en af de overordnede målsætninger for regeringen i øjeblikket. Jeg kan da godt se, at det ser lidt pænere ud at opbevare nogle ledige i uddannelsessystemet, fremfor at de går på gaden, men det er jo alt sammen lappeløsninger, fordi socialdemokratiet føler ulyst og manglende styrke til at gøre noget ved de grundlæggende økonomiske problemer.

Men jeg synes, det er vigtigt, at virksomhederne har en kvalificeret medarbejderstab, og derfor finder det også en høj grad af faglig uddannelse sted netop i relation til de enkelte virksomheder. Denne erhvervskvalificering er arbejdsmarkedets parter enige om nødvendigheden af, og jeg finder det ikke ønskeligt, at politikerne blander sig i disse forhold. Desværre løfter SF end ikke en flig af sløret vedrørende indholdet af den uddannelse, de ønsker etableret. De siger, det er fagbevægelsen, der skal stå for det, men hvad skal indholdet være? Det var dog ikke uinteressant.

Jeg vil gerne slå fast, at det konservative folkeparti finder, at undervisning i almene emner er et personligt anliggende og et samfundsanliggende, men ikke umiddelbart et virksomhedsansvar. Vi vender os imod enhver yderligere belastning af den i forvejen trængte produktion, som har mere end nok med blot at holde skruen i vandet. Almene kurser må henvises til fritiden, medmindre undervisningen indgår som led i en virksomhedsorienteret uddannelse.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Tørnæs (V):

Det er jo et særdeles vidtgående forslag, SF her har fremsat. Lad det være sagt med det samme, at de uddannelsesformer, der er nødvendige for, at de forskellige arbejdspladser kan beherske og benytte sig af de teknologiske fremskridt, de nye produktionsformer osv., går vi selvfølgelig ind for, i det omfang der er behov for sådanne. Det er klart, at det er hensigtsmæssigt, at man derudover også har mulighed for at få en almen uddannelse. Vi mener, at der er ganske gode muligheder for det, at det faktisk allerede finder sted, dels i aftaler mellem arbejdsmarkedets par-

ter, dels inden for fritidslovgivningens rammer.

Men ud over det er der jo her i forslaget tale om, at der også skal foregå uddannelse i fagforeningsvirksomhed. Det kan vel ikke være rigtigt, at det nu skal være et lovgivningsanliggende at uddanne unge eller for så vidt andre til en bestemt politisk holdning.

Det hedder så smukt »betalt frihed til uddannelse«. Ja, det er nok et spørgsmål, om det ikke i stedet for i virkeligheden viser sig at ville blive selvbetalt ufrihed. Det er jo til syvende og sidst deltagerne selv, der kommer til at betale det. Der er ingen, der skal tro, at arbejdsgiverne har en stor stak penge, de bare kan tage af og putte ind i et sådant forslag. Det er naivitet at tro det.

Den forrige taler bemærkede, at vi jo ikke har fået oplyst, hvad det koster, men en hurtig hovedregning kan sige noget i retning af, at SF her i dag har fremsat et beslutningsforslag, der koster noget i retning af 20 mia kr. Jeg synes nok, det er værd at tage med i vurderingen af SFs ansvarlighed med hensyn til samfundsøkonomien.

Jeg skal derfor på mit partis vegne på det skarpeste tage afstand fra forslaget.

Halvgaard (FP):

Det foreliggende forslag betyder en yderligere belastning for erhvervslivet, som fremskridtspartiet ikke kan støtte.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Jeg skal med det samme gøre CDs stilling klar. Vi må afvise forslaget. For det første mener vi ikke, at der i den nuværende situation er økonomi hverken hos det offentlige eller på det private arbejdsmarked til at pålægge nogen af parterne så store økonomiske byrder, og endvidere mener vi, at fritids- og voksenundervisningen, som er nævnt i bemærkningerne, er så udbygget nu, at man på nuværende tidspunkt må klare sig her.

Tinning (VS):

VS kan generelt støtte det foreliggende forslag. Vi mener, det er vigtigt, at der bliver mulighed for betalt uddannelse i arbejdstiden. Vi mener også, det generelt må være sådan, at den mulighed er arbejdsgiverfinansieret. I diskussionen om lovgivningsmagtens rolle i overenskomstspørgsmål m.v. mener vi,